

Timeon hyppäsi kohti palkkia.

TIMEONIN SAAMA PAPPEUDEN SIUNAUS

Noelle Lambert Barrus
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä tarina tapahtui Kiribatilla.

Timeon kiipesi yläpuolellaan olevan parrun päälle. Sitten hän laitto jalkansa sen päälle ja roikkui ylösalaisin.

”Tämä paikka on mahtava!” Natieta sanoi alhaalta. Aiemmin sillä viikolla Timeon ja hänen ystävänsä olivat löytäneet tyhjän puumajan. Se oli loistava leikkipaikka! Kattoa kannattelevat palkit olivat täydellisiä roikkumiseen.

”Olen varma, että voin heilautella itseäni eteenpäin koko matkan kuten apina”, Timeon sanoi.

”Tavataan puolivälissä!” Toani sanoi.

Timeon käytti käsiään heilauttaakseen kehoaan eteenpäin. Sitten hän hyppäsi kohti ystävänsä vieressä olevaa palkkia. Hän ojensi kätensä valmiina tarttumaan kiinni.

Mutta Timeonin sormet lipsahdivat! Hän putosi maahan.

”Auts!” Timeon sanoi. Hänen ystävänsä juoksivat auttamaan häntä.

”Oletko kunnossa?” Natieta kysyi.

Timeon yritti nousta ylös, mutta hän tunsu viiltävää kipua käsivarressaan.

”En tiedä, pystynkö liikkumaan”, hän sanoi. Hän yritti olla itkemättä, mutta kyynelleet valuiivat hänen poskilleen.

”Olen pahoillani, Timeon”, Natieta sanoi. ”Me autamme sinut kotiin.”

Timeonin ystävät auttoivat hänet saaren toiselle puolelle. Aurinko oli melkein laskenut, kun he saapuivat Timeonin kotiin.

”Mitä on tapahtunut?” äiti kysyi.

”Leikimme tyhjässä majassa”, Toani sanoi. ”Timeon tippui palkilta, josta hän roikkui.”

Timeon ei pystynyt edes suoristamaan kättään. Siihen sattui niin paljon!

Äiti kiitti Timeonin ystäviä siitä, että nämä olivat tuoneet hänet turvallisesti kotiin. Hän auttoi Timeonin makuulle matolle ja asetteli pehmeitä tyynyjä hänen ympärilleen.

Timeoniin sattui yhä. Mutta lähistöllä ei ollut lääkäreitä, joiden luokse olisi voinut mennä yöllä. Entä jos siihen sattuu koko yön?

Timeon kuuli äänen tervehtivän talon ulkopuolelta. ”Maura!” He olivat lähetyssaarnaajia.

”Mukava nähdä teitä, vanhimmat”, äiti sanoi. ”Voisitko antaa pojalleni pappeuden siunauksen? Hän loukkasi kätensä ja hänellä on kovia kipuja.”

”Tietenkin.” Vanhin Äitu hymyili Timeonille. ”Haluaisitko pappeuden siunauksen, Timeon?”

Timeon tiesi, että pappeuden siunauksilla pyydettiin Jumalalta voimaa auttaa ja parantaa ihmisiä. Hän uskoi, että taivaallinen Isä auttaisi häntä. Hän nyökkäsi. ”Kyllä, kiitos!”

Lähetyssaarnaajat asettivat kätensä Timeonin pään päälle. He sanoivat hänen koko nimensä ja siunasivat häntä Jeesuksen Kristuksen voimalla, jotta hänelle tulisi parempi olo.

Pian Timeonin käsivarteen ei sattunut yhtä paljon. Hän tunsu olonsa tyyneksi ja rauhalliseksi. Hän pystyi jopa nukahtamaan.

Kun hän heräsi, oli jo aamu. Hänen käsivarteensa sattui edelleen, mutta ei läheskään yhtä paljon kuin aikaisemmin.

”Miltä tuntuu?” äiti kysyi.

”Paljon paremmalta”, hän vastasi. ”Uskon, että pappeuden voima on todellinen.”

”Hyvä, että siunaus auttoi sinua!” Äiti halasi Timeonia varoen osumasta käsivarteen. ”Mennään nyt hakemaan apua käsivarteesi, jotta se paranee varmasti.”

Äiti auttoi Timeonia nousemaan pyörän päälle. Sitten hän asettui tämän taakse. Hän vei Timeonin heidän naapurinsa luo, joka voisi auttaa.

Timeon hymyili, kun naapuri hoiti hänen kättään. Pappeuden voima oli todellinen voima Jumalalta. Ja hän oli hyvin kiitollinen! ●

Nimi Timeon lausutaan ”Si-me-on”. Kiribatin saari, jolla hän asuu, lausutaan ”Ki-ri-bas”.

KUVITUS MELISSA KASHIWAGI